

Arrest

nr. 270 444 van 25 maart 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Gerard Davidstraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 13 oktober 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 september 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 januari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 februari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Op 17 september 2019 diende u voor de eerste keer in België een verzoek om internationale bescherming in.

U hebt de Salvadoraanse nationaliteit en werd op 29 januari 1964 geboren in San Salvador, El Salvador. Van uw geboorte tot aan uw vertrek woonde u bij uw moeder, (...) in haar woning in de gemeente Soyapango in San Salvador. Van uw 16 tot uw 22 jaar was u getrouwd met (...), een Costa

Ricaan. Gedurende die zes jaar had u een Costa Ricaans paspoort en was uw hoofdverblijfplaats in San Jose, Costa Rica. (...) overleed zowat 25 jaar geleden. U kreeg met hem drie zonen die allemaal bij u in België verblijven. (...) en (...) werden allebei geboren in Costa Rica, (...) werd geboren in El Salvador. Uw zus (...) en haar partner (...) en hun drie minderjarige kinderen woonden ook bij jullie in dezelfde woning in Soyapango. De oudste zoon van uw zus, (...), die lang bij zijn vader woonde, kwam in april 2019 ook bij jullie wonen.

Uw zus en haar man kregen eind maart 2019 problemen met bendeleden in uw land en kwamen in mei 2019 naar België om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Uw jongste zoon, (...), had ook problemen en reisde twee weken later naar België, nog vooraleer u zelf ooit problemen had met de bendes in uw land.

Op 12 juni 2019 kreeg u voor het eerst problemen met bendeleden in uw buurt. Een man had een afspraak gemaakt bij uw advocatenkantoor en bedreigde u met een pistool. Hij vroeg naar uw zus, maar u zei dat u niet wist waar ze was. Die avond werd u gebeld door dezelfde persoon die u vertelde dat u de volgende dag 300 dollar moest betalen en dat iemand dat geld zou komen ophalen. De volgende dag kwam een jongen van rond de 12 jaar het geld ophalen. Hij vertelde u ook dat u vanaf dat moment steeds op vrijdag 50 dollar zou moeten betalen aan de jongen die brood verkocht in uw colonia. U betaalde vanaf toen elke vrijdag.

De nacht van 13 op 14 juli 2019 werd u opnieuw opgebeld. U zou naar het politiekantoor van Mejicanos moeten gaan om één van de bendeleden vrij te krijgen uit de gevangenis. U maakte uw zoon Jonathan Daniel wakker en hij bracht u naar het politiekantoor. Het was weekend en de politie was nog bezig met de administratieve kant van de zaak dus ze zeiden dat u later moest terugkomen.

Op maandag 15 juli ging u naar het vredegerecht in Mejicanos. Die dag bleek dat de jongen die u moest vrijkrijgen minderjarig was waarop zijn zaak werd doorverwezen naar de jeugdrechtbank. De dag erna ging u naar de jeugdrechtbank in San Salvador, waar u door de griffie werd meegedeeld dat de jongen werd vrijgelaten aangezien er geen antecedenten waren en dat er voor de procedure geen advocaat nodig was. Na dit incident vertelde u over uw problemen aan de rest van de familie en besloten jullie het land te verlaten. Jullie kochten vliegtickets voor 9 september 2019. Ondertussen betaalde u verder renta en op 20 augustus 2019 werd u opnieuw gecontacteerd om een bendelid vrij te krijgen. Op 27 augustus ging u naar de rechtbank waar werd vastgesteld dat er voldoende bewijslast was om de verdachte in voorhechtenis te houden. De zaak zou opnieuw voorkomen in februari 2020, wanneer u al in België zou zijn.

Op 9 september 2019 nam u met uw moeder en uw twee oudste zonen, het vliegtuig van El Salvador naar Spanje en op 10 september 2019 van Spanje naar Nederland, waar u de trein nam naar België. De oudste zoon van uw zus, (...), reisde met jullie mee en verblijft momenteel ook in België. Op 17 september 2019 diende u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw eerste verzoek legde u volgende documenten neer: uw internationaal paspoort, uw nationale identiteitskaart, uw advocatenkaart, enkele persartikels over de LGBTQ-gemeenschap (2 pagina's) in het kader van het verzoek van internationale bescherming van uw zoon (...) en enkele persartikels over criminele feiten in het algemeen gepleegd in de regio waarvan u afkomstig bent (27 pagina's).

Op 17 november 2020 werd uw verzoek afgewezen en werden de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus u geweigerd omwille van het ongeloofwaardig karakter van uw vluchtmotieven. Ter zijde werd nog opgemerkt dat u niet aannemelijk had gemaakt dat u niet aannemelijk had gemaakt dat u, indien u werkelijk problemen zou hebben gekend in El Salvador, geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van de Costa Ricaanse autoriteiten. U ging tegen deze beslissing in beroep op 21 december 2020. Op 28 april 2021 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) de beoordeling en beslissing van het Commissariaat-generaal (CGVS). U ging niet in cassatieberoep tegen het arrest van de RvV.

Zonder België te hebben verlaten diende u op 17 mei 2021 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U verwijst hierbij naar uw oorspronkelijke verklaringen. Daarnaast herhaalt u dat u nog steeds door de bende gezocht wordt en dat u ten gevolge hiervan vreest voor uw leven en dat van uw hele familie. U verklaart dat een vriend van uw zoon en een buurvrouw werden aangesproken door

enkele personen, vermoedelijk bendeleden. Die zouden hen gezegd hebben dat ze op zoek waren naar jullie. Tegen de buurvrouw zouden ze ook nog gezegd hebben dat jullie niet naar de colonia moeten terugkeren want dat jullie ze dan niet levend zouden verlaten. Daarnaast haalt u nog aan dat u en uw zonen niet langer de Costa Ricaanse nationaliteit hebben.

Ter staving van uw tweede verzoek legt u volgende documenten neer: uw internationaal paspoort, een wettekst van de grondwet van Costa Rica van 1949 met een uitleg waaruit zou moeten blijken dat u en uw twee oudste zonen niet langer over de Costa Ricaanse nationaliteit beschikken, een artikel van ACNUR, de CIO Focus veiligheidssituatie El Salvador, een uittreksel van het register van uw werk als notaris, twee processen waarin u handelde als advocaat, het proces van (...), enkele krantenkoppen, screenshots van een gesprek met uw buurvrouw (...) en twee verklaringen onder eed: de eerste is van (...), een vriend van uw zoon en de andere van (...), een buurvrouw.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming geen bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén concrete aanwijzingen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden. Er kan dan ook vanuit gegaan worden dat uw rechten gerespecteerd worden en u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier wordt uw tweede verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard. In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat uw huidig verzoek om internationale bescherming steunt op motieven die u naar aanleiding van uw vorig verzoek om internationale bescherming hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgesloten met een weigeringsbeslissing omwille van het ongeloofwaardig karakter van uw vluchtmotieven. U diende tegen deze beslissing beroep in. Op 28 april 2021 werd door de RvV een arrest geveld dat de beoordeling en beslissing van het CGVS bevestigt. U diende geen cassatieberoep in. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

In het kader van uw tweede verzoek haalt u aan dat u niet naar El Salvador kan terugkeren omdat u nog steeds gevaar loopt omwille van de problemen die u aanhaalde in het kader van uw eerste verzoek en u voegt toe dat bendeleden nog naar u en uw familie hebben gevraagd (DVZ 1923114Z, verklaring volgend verzoek 7 juni 2021, punt 16 & 19). Hier dient te worden beklemtoond dat het CGVS in het kader van uw eerste verzoek overging tot een weigeringsbeslissing omdat geen geloof werd gehecht aan uw verklaringen over de redenen waarom u uw land verlaten heeft. Het louter stellen dat uw problemen nog steeds actueel zijn werpt geen nieuw licht op de gestelde ongeloofwaardigheid.

De door u voorgelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. De documenten betreffende uw beroepsactiviteiten als advocate en notaris zijn slechts kopieën waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Maar hoe dan ook kan uit deze documenten niets worden afgeleid over uw vermeende problemen. U geeft trouwens zelf aan dat de inhoud niet relevant is voor uw procedure bij het CGVS (DVZ 1923114Z, verklaring volgend verzoek 7 juni 2021, punt 18). Wat betreft het document aangaande de rechtszaak tegen (...) wordt het volgende opgemerkt. Om te beginnen bevat het document geen hoofding, geen officiële stempels en betreft het een kopie waarvan de authenticiteit niet kan worden nagezien. Wat betreft dit document wordt ook opgemerkt dat het

gemakkelijk kan worden nageemaakt en dat stukken neergelegd in de procedure pas bewijskrachtig zijn in zoverre ze geloofwaardige verklaringen ondersteunen, wat hier niet het geval is. Wat betreft de verklaringen onder eed van een vriend van uw zoon en van een buurvrouw wordt opgemerkt dat deze verklaringen handelen over incidenten die volledig voortvloeien uit de ongeloofwaardige vluchtmotieven die u in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming hebt uiteengezet. Daarbij wordt eveneens opgemerkt dat wat betreft de twee verklaringen die opgetekend werden door een advocaat/notaris in El Salvador enkel gebaseerd zijn op de verklaringen van deze personen en niet op onafhankelijk onderzoek waardoor het hen aan een objectieve bewijswaarde ontbreekt. Deze documenten zijn bijgevolg dan ook onvoldoende bewijskrachtig om een eerdere beslissing tot ongeloofwaardigheid in uw verzoek te weerleggen. Ook de WhatsApp-berichten, waaruit zou blijken dat een man u aan het zoeken was en naar u informeerde bij een vrouw genaamd (...), zijn weinig bewijskrachtig. Ten eerste wordt opgemerkt dat deze geen enkele waarborg bevatten waaruit de authenticiteit van deze conversatie zou kunnen worden vastgesteld. Daarnaast is het ook weinig aannemelijk dat deze vrouw plots en pas anderhalf jaar na uw vertrek uit het land door uw vervolgers zou worden aangesproken. Deze berichten zijn dan ook onvoldoende om uw eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te weerleggen. De informatie over de algemene situatie in El Salvador heeft geen betrekking op uw specifieke persoonlijke informatie en kan niets wijzigen aan de analyse van de veiligheidssituatie van het CGVS (zie infra). Wat betreft uw Costa Ricaanse nationaliteit wordt opgemerkt dat uw tweede verzoek om internationale bescherming hoe dan ook nietontvankelijk wordt verklaard. Zoals bij de RvV ook al werd gesteld moet de vraag of er redenen zijn waarom u de bescherming van Costa Rica niet wil of kan invoeren pas beantwoord worden indien vaststaat dat u de Costa Ricaanse nationaliteit bezit én dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt in El Salvador, wat in casu niet het geval is.

Gelet op het voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de

veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 57/6/2, 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

2.2. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

2.3. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeksters volgende verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een resem geschonden geachte bepalingen volstaat op zich niet om vast te stellen dat aan die voorwaarden is voldaan.

2.4. Verzoekster houdt vast aan haar initiële asielrelaas en herhaalt dat zij nog steeds door de bende gezocht wordt en dat zij ten gevolge hiervan vreest voor haar leven en dat van haar hele familie. Zij verklaart dat een vriend van haar zoon en een buurvrouw werden aangesproken door enkele personen, vermoedelijk bendeleden, die zouden hen gezegd hebben dat ze op zoek waren naar hen. Tegen de buurvrouw zouden ze ook nog gezegd hebben dat zij niet naar de colonia moeten terugkeren want dat zij ze dan niet levend zouden verlaten. Daarnaast haalt verzoekster nog aan dat zij en haar zonen niet langer de Costa Ricaanse nationaliteit hebben.

Ter staving van het tweede verzoek legt verzoekster volgende documenten neer: haar internationaal paspoort, een wettekst van de grondwet van Costa Rica van 1949 met een uitleg waaruit zou moeten blijken dat zij en haar twee oudste zonen niet langer over de Costa Ricaanse nationaliteit beschikken,

een artikel van ACNUR, de CIO Focus veiligheidssituatie El Salvador, een uittreksel van het register van haar werk als notaris, twee processen waarin zij handelde als advocaat, het proces van een bepaalde persoon, enkele krantenkoppen, screenshots van een gesprek met haar buurvrouw en twee verklaringen onder eed.

In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gesteld:

“In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat uw huidig verzoek om internationale bescherming steunt op motieven die u naar aanleiding van uw vorig verzoek om internationale bescherming hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste verzoek door het CGVS werd afgesloten met een weigeringsbeslissing omwille van het ongeloofwaardig karakter van uw vluchtmotieven. U diende tegen deze beslissing beroep in. Op 28 april 2021 werd door de RvV een arrest geveld dat de beoordeling en beslissing van het CGVS bevestigt. U diende geen cassatieberoep in. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

In het kader van uw tweede verzoek haalt u aan dat u niet naar El Salvador kan terugkeren omdat u nog steeds gevaar loopt omwille van de problemen die u aanhaalde in het kader van uw eerste verzoek en u voegt toe dat bendeleden nog naar u en uw familie hebben gevraagd (DVZ 1923114Z, verklaring volgend verzoek 7 juni 2021, punt 16 & 19). Hier dient te worden beklemtoond dat het CGVS in het kader van uw eerste verzoek overging tot een weigeringsbeslissing omdat geen geloof werd gehecht aan uw verklaringen over de redenen waarom u uw land verlaten heeft. Het louter stellen dat uw problemen nog steeds actueel zijn werpt geen nieuw licht op de gestelde ongeloofwaardigheid.

De door u voorgelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. De documenten betreffende uw beroepsactiviteiten als advocate en notaris zijn slechts kopieën waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Maar hoe dan ook kan uit deze documenten niets worden afgeleid over uw vermeende problemen. U geeft trouwens zelf aan dat de inhoud niet relevant is voor uw procedure bij het CGVS (DVZ 1923114Z, verklaring volgend verzoek 7 juni 2021, punt 18). Wat betreft het document aangaande de rechtszaak tegen (...) wordt het volgende opgemerkt. Om te beginnen bevat het document geen hoofding, geen officiële stempels en betreft het een kopie waarvan de authenticiteit niet kan worden nagetrokken. Wat betreft dit document wordt ook opgemerkt dat het gemakkelijk kan worden nagemaakt en dat stukken neergelegd in de procedure pas bewijskrachtig zijn in zoverre ze geloofwaardige verklaringen ondersteunen, wat hier niet het geval is. Wat betreft de verklaringen onder eed van een vriend van uw zoon en van een buurvrouw wordt opgemerkt dat deze verklaringen handelen over incidenten die volledig voortvloeien uit de ongeloofwaardige vluchtmotieven die u in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming hebt uiteengezet. Daarbij wordt eveneens opgemerkt dat wat betreft de twee verklaringen die opgetekend werden door een advocaat/notaris in El Salvador enkel gebaseerd zijn op de verklaringen van deze personen en niet op onafhankelijk onderzoek waardoor het hen aan een objectieve bewijswaarde ontbreekt. Deze documenten zijn bijgevolg dan ook onvoldoende bewijskrachtig om een eerdere beslissing tot ongeloofwaardigheid in uw verzoek te weerleggen. Ook de WhatsApp-berichten, waaruit zou blijken dat een man u aan het zoeken was en naar u informeerde bij een vrouw genaamd (...), zijn weinig bewijskrachtig. Ten eerste wordt opgemerkt dat deze geen enkele waarborg bevatten waaruit de authenticiteit van deze conversatie zou kunnen worden vastgesteld. Daarnaast is het ook weinig aannemelijk dat deze vrouw plots en pas anderhalf jaar na uw vertrek uit het land door uw vervolgers zou worden aangesproken. Deze berichten zijn dan ook onvoldoende om uw eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te weerleggen. De informatie over de algemene situatie in El Salvador heeft geen betrekking op uw specifieke persoonlijke informatie en kan niets wijzigen aan de analyse van de veiligheidssituatie van het CGVS (zie infra). Wat betreft uw Costa Ricaanse nationaliteit wordt opgemerkt dat uw tweede verzoek om internationale bescherming hoe dan ook nietontvankelijk wordt verklaard. Zoals bij de RvV ook al werd gesteld moet de vraag of er redenen zijn waarom u de bescherming van Costa Rica niet wil of kan inroepen pas beantwoord worden indien vaststaat dat u de Costa Ricaanse nationaliteit bezit én dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt in El Salvador, wat in casu niet het geval is.

Gelet op het voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of

persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdadagroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdadagroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.”

Er zijn geen specifieke elementen in het dossier aanwezig die een ander licht werpen op de beoordeling van het tweede verzoek om internationale bescherming.

Aangezien reeds in het kader van verzoeksters vorig verzoek om internationale bescherming werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door haar ingeroepen vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoekster naar aanleiding van haar huidig verzoek om internationale bescherming geen elementen bijbrengt die haar geloofwaardigheid kunnen herstellen of die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt, dient te worden besloten dat verzoekster niet aantoonbaar in haar land van herkomst persoonlijke problemen te hebben (gekend). Het is de taak van verzoekster om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt waaruit blijkt dat zij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekster het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

Verzoekster stelt nieuwe, recente artikelen en bewijzen voor te hebben gelegd waaruit moet blijken dat de algemene situatie in haar land nog meer achteruit is gegaan en dat het op heden onmogelijk is om zich op een veilige manier in El Salvador te vestigen. Ook stelt zij thans bewijzen te hebben voorgelegd die haar profiel als advocaat bewijzen, namelijk vonnissen van zaken waarin zij als advocaat optrad.

Verzoekster verwijst verder naar het recente rapport van Nansen vzw dat volgens haar bevestigt dat de bendes niet louter als criminele organisaties kunnen worden bestempeld daar hun daden en beweegredenen niet louter van economische aard zijn en dat er moet worden nagegaan of er in El Salvador een effectieve bescherming voorhanden is tegen de bendes, die wel degelijk moeten worden

beschouwd als politieke actoren. Zij citeert hiervoor uitgebreid uit het betrokken Nansen rapport 2021/2 *“El Salvador – Internationale bescherming overeenkomstig het Vluchtelingenverdrag”* dat zij als stuk 3 bij haar verzoekschrift voegt. Verzoekster concludeert dat de verwerende partij zich niet langer kan verschuilen achter de stelling dat de bendes louter als criminele organisatie moeten worden aanzien en dat er een individuele en specifieke vrees moet worden aangetoond. Zij verwijt de verwerende partij geen rekening te hebben gehouden met het Nansen-rapport noch met de nieuwe stukken die zij heeft voorgelegd, waardoor zij onzorgvuldig is te werk gegaan.

De Raad wijst erop dat verzoekster bezwaarlijk ernstig kan volhouden dat de commissaris-generaal de door haar aangebrachte elementen niet heeft onderzocht gelet op de vaststellingen en overwegingen zoals opgenomen in de bestreden beslissing. Uit de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt immers ontegensprekelijk dat de commissaris-generaal bij het nemen van de bestreden beslissing alle nieuwe elementen heeft betrokken die door verzoekster worden aangereikt, evenals elk relevant gegeven waarover hijzelf beschikt teneinde na te gaan of de nieuwe elementen de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor de erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire bescherming in aanmerking komt. De Raad stelt derhalve vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoekster in het kader van haar tweede verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. Verzoekster maakt op generlei wijze aannemelijk dat haar verzoek om internationale bescherming en de door haar bijgebrachte documenten niet op individuele wijze werden beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig feit of gegeven dat de bestreden beslissing in een ander daglicht zou kunnen stellen. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig te werk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

Verzoekster gaat met het louter verwijzen naar de neergelegde stukken volstrekt voorbij aan de pertinente vaststellingen desbetreffend in de bestreden beslissing. Voor de duidelijkheid worden deze hier hernomen: *“De door u voorgelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. De documenten betreffende uw beroepsactiviteiten als advocate en notaris zijn slechts kopieën waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Maar hoe dan ook kan uit deze documenten niets worden afgeleid over uw vermeende problemen. U geeft trouwens zelf aan dat de inhoud niet relevant is voor uw procedure bij het CGVS (DVZ 1923114Z, verklaring volgend verzoek 7 juni 2021, punt 18). Wat betreft het document aangaande de rechtszaak tegen (...) wordt het volgende opgemerkt. Om te beginnen bevat het document geen hoofding, geen officiële stempels en betreft het een kopie waarvan de authenticiteit niet kan worden nagetrokken. Wat betreft dit document wordt ook opgemerkt dat het gemakkelijk kan worden nagemaakt en dat stukken neergelegd in de procedure pas bewijskrachtig zijn in zoverre ze geloofwaardige verklaringen ondersteunen, wat hier niet het geval is. Wat betreft de verklaringen onder eed van een vriend van uw zoon en van een buurvrouw wordt opgemerkt dat deze verklaringen handelen over incidenten die volledig voortvloeien uit de ongeloofwaardige vluchtmotieven die u in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming hebt uiteengezet. Daarbij wordt eveneens opgemerkt dat wat betreft de twee verklaringen die opgetekend werden door een advocaat/notaris in El Salvador enkel gebaseerd zijn op de verklaringen van deze personen en niet op onafhankelijk onderzoek waardoor het hen aan een objectieve bewijswaarde ontbreekt. Deze documenten zijn bijgevolg dan ook onvoldoende bewijskrachtig om een eerdere beslissing tot ongeloofwaardigheid in uw verzoek te weerleggen. Ook de WhatsApp-berichten, waaruit zou blijken dat een man u aan het zoeken was en naar u informeerde bij een vrouw genaamd (...), zijn weinig bewijskrachtig. Ten eerste wordt opgemerkt dat deze geen enkele waarborg bevatten waaruit de authenticiteit van deze conversatie zou kunnen worden vastgesteld. Daarnaast is het ook weinig aannemelijk dat deze vrouw plots en pas anderhalf jaar na uw vertrek uit het land door uw vervolgers zou worden aangesproken. Deze berichten zijn dan ook onvoldoende om uw eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te weerleggen. De informatie over de algemene situatie in El Salvador heeft geen betrekking op uw specifieke persoonlijke informatie en kan niets wijzigen aan de analyse van de veiligheidssituatie van het CGVS (zie infra). Wat betreft uw Costa Ricaanse nationaliteit wordt opgemerkt dat uw tweede verzoek om internationale bescherming hoe dan ook nietontvankelijk wordt verklaard. Zoals bij de RvV ook al werd gesteld moet de vraag of er redenen zijn waarom u de bescherming van Costa Rica niet wil of kan inroepen pas beantwoord worden indien vaststaat dat u de Costa Ricaanse nationaliteit bezit én dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt in El Salvador, wat in casu niet het geval is.”*

De Raad herinnert eraan dat de aangevoerde vrees voor vervolging dan wel het reëel risico op het lijden van ernstige schade, in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, *in concreto* aannemelijk moet worden gemaakt. Het voorleggen van documenten van louter algemene aard die verder geen betrekking hebben op haar persoon en waarbij een concreet dan wel rechtstreeks verband met verzoeksters eigen situatie niet wordt aangetoond, volstaat niet om in hoofde van verzoekster een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken, laat staan dat zij daardoor de voorgaande beoordeling van zijn eerste beschermingsverzoek in een ander daglicht kan plaatsen. De Raad stelt verder vast dat de voorgelegde documenten evenmin aantonen dat de algemene situatie in El Salvador van die aard is om een beschermingsstatus in het kader van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet te wettigen

Met het wederom louter volharden in haar eerdere verklaringen en het verwijzen naar de artikelen en stukken die zij voorlegde, brengt verzoekster in haar verzoekschrift geen concrete elementen of argumenten aan die hierover anders doen denken.

Verzoekster slaagt hier met haar verwijzing naar het rapport van Nansen evenmin in. Het vraagstuk of de bendes in El Salvador louter als criminele organisaties kunnen worden bestempeld dan wel als politieke actoren moeten worden beschouwd, stelt zich *in casu* alleszins niet daar verzoekster nalaat dit rapport concreet in verband te brengen met haar asielmotieven en de beoordeling ervan in het kader van haar eerste beschermingsverzoek. Verzoekster gaat er immers opnieuw aan voorbij dat er geen geloof werd gehecht aan de voorgehouden vluchtaanleiding, met name de problemen met de bende in het licht van de door haar beweerde medewerking en afpersing. De verwijzing naar passages in het Nansen-rapport over risico's voor Salvadoranen die vluchten omdat zij de gevraagde renta niet kunnen of willen betalen en/of niet willen meewerken, is in deze dan ook niet dienstig nu verzoekster geen concrete elementen aanbrengt die voorgaande beoordeling in een ander daglicht kunnen stellen. Het verwijt dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met dit Nansen-rapport, daargelaten de vraag of de commissaris-generaal daartoe is gehouden, is gelet op wat voorafgaat dan ook zinledig.

Per aanvullende nota legt verzoekster ter terechtzitting "*artikelen uit het wetboek*" neer waaruit blijkt dat zij "*geen gewettigde documenten kan verkrijgen van een minderjarige*". De Raad stelt vast dat deze artikelen niet vergezeld zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling, zodat dit stuk conform artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet in overweging wordt genomen.

De Raad is van oordeel dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn, of door verzoekster werden aangebracht, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

2.5. In tegenstelling tot hetgeen verzoekster vraagt, kan de Raad de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig maart tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF